

הַצְבִּי

1 על שפת הבקעה, אצל חרש ירק-כהן.
הוא צמד, סוקר את הנוף וצר וגאה,
וקל, ונכון להנחיק בכל שעה
ממקומו, לשוב לרעות חפשי באשר רצה...

5 אדמדם-והוב הגו, - בלבן אחר שקיעה
שלהבת-שחר חיה נצצה את איה;
בכל עצמותיו כעד-חיים תוסס עצור, -
כרעד קופא לנגהות-סוף-הבציר;

10 צנארו המקטב - קשת רומה דרוכה,
וראשו-מגדל מקרין רב עם שמי המנוחה..
ולי - משיבת עולם באשר עלי נגלה,
וציני את תפארתו הקלילה רגלה, -

15 בלבבי היו מלים לו: הצבי, מחמד,
צמד, אל תירא, צבי! אנכי פה לבדי,
נאני אינני רוכה קשת, ולא ציד...
נצאתי רק לראות את נפלאות הסיד,

הסד את כל העולם בלו במכחולו,
המורה רשתות לבנות על משעולו...
נצאתי עם הערב נכסף לראות אותו,

20 יחלדת-סנאים מאחרת צאת כמותך...

אך הוא, הצבי, הוא שמע רק את קול הצצה,
הוא ראה לצינים, ראה, - וברצה
את ראשו הסב אחור, וקל-קלות
הנדקר אל הוצר בקפיצות צלקלות...

תרצ"ג